

d'iniciativa. En canvi, pel que si no hi manca recolzament és per l'atur. Arribat aquest punt, expliquen una anècdota que ratlla, gairebé, lo inverosímil. Es tracta d'una de les visites que varen efectuar a la Generalitat, concretament al delegat de Treball, a fi de demanar subencions per aquest tipus d'empresa. La contestació fou sorprenent: "a Madrid prefereixen més pagar carnets d'atur no pas subencionar cooperatives; a ells, tan als hi és que n'hi hagin cinc més com cinc menys a l'atur". Fa falta veure-ho per creure-ho, oi. Sobre tot, el concepte de cooperativisme com a possible sortida davant una crisi econòmica com l'actual, segons els de Madrid, és el següent: si l'empresa privada rutlla malament, la cooperativa anirà pitjor. "Nosaltres, de moment, no ho podem pas dir-ho això", ens responen els cooperativistes.

Com es decideix en una Cooperativa

La distribució dels càrrecs en l'organització de l'empresa, en prou feines difereix de l'esquema privat. Hi ha un capdavantier que distribueix la feina en la fàbrica, com també diferents categories en els llocs de treball. Per altra part, la Junta està conformada per un president, un secretari i uns vocals.

Tal vegada, allà on es deixa constància de l'esperit cooperativista, és a l'hora de decidir sobre una qüestió important. "En aquest casos, ens reunim tots els treballadors i es decideix democràticament. Ara en el principi, ens ha estat necessari realitzar-ho diverses vegades."

Els problemes, però, tot i que força nombrosos, s'ha anat resolvent de mica en mica. Potser, els més greus de tots que han tingut que fer front, econòmicament, hagi estat la manca de crèdit per part de les entitats bancàries, degut a la insolvència de l'anterior empresari.

El futur immediat de la Cooperativa

Els crèdits a nivell de les entitats oficials, està força restringit. L'Estat, per exemple, una vegada hi ha els estatuts fets, concedeix un ajut de cinc-cents mil pessetes al cap de 6 o 7 mesos. "Si vas a l'atur -ens expliquen els treballadors- durant dos anys, ja té la donen aquesta quantitat; en canvi ara resulta que nosaltres tenim que retornar-la, però amb interessos. Aleshores, L'Estat, prefereix més que demanis un préstam al banc i ells pagar-

préstam".

"Malgrat tot, disposant de matèries primes, de gènere i, per tant, d'una producció puntual, ens permet complir tots els compromisos, cosa que dona una confiança al client i unes perspectives acceptables a curt termini". A nivell de tota la indústria hilarienca, cal constatar que el "negre" ja ha deixat futur i que enquany és el moble el que marca les pautes cap una nova sortida en el ram de la fusta. De totes maneres, "les perspectives a llarg termini són negres degut a la crisi que avui en dia ens assoleix, però sens dubte que si el país surt de la crisi, els primers que en sortiran enfortits seran els cooperativistes", acaba afirmant un d'ells.

EMPRESSES EN CRISI

L'atur a Sant Hilari es va incrementant a grans proporcions, degut als "despidos" imrocedent que es realitzen a les diferents empreses, principalment en el sector de la fusta. En aquest sector, la feina ha minvat, potser, pel mal enfocament dels articles que es fabriquen, però sembla que aquest no és l'únic motiu dels "despidos". Podriem citar, com un altre motiu més, l'actitud dels fabricants en voler actuar com a intermediaris. D'aquest darrer cas, tenim l'exemple de l'empresa FEDOR, doncs va acomiadar a tots els seus treballadors i, en contra, la fàbrica segueix oberta, bo i encomanant el gènere a les empreses petites i a uns preus molt reduïts (en prou feines en tenen per subsistir). Per això, quan les empreses acomiaden als treballadors, no sempre és per manca de feina.

Potser, també, caldria parlar dels procers esdeveniments que afectaran al món del treball hilarienca. Tenim que dintre de poc, BRUGAROLA S.A vol "despedir" a 25 treballadors, R. SOLA "despedeix" a gairebé tota la plantilla i en altres fàbriques, com ARTIFUSTA S.L, també hi ha intencions de "despedir" alguns treballadors.

En conclusió, això sebla que significarà un considerable augment de l'atur a Sant Hilari. Per cloure, si per part dels treballadors i empresaris no arregla aquesta situació, el nostre poble pot trobar-se en una posició realment difícil de superar.